

ПРИНЦИПИ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Розробка і формування підходів до розробки системи оцінювання знань студентів є непростим процесом, який вимагає врахування багатьох чинників та факторів. На наш погляд, об'єктивність та прозорість оцінювання успішності навчальної роботи студентів можуть бути досягнуті за умови дотримання багатьох принципів під час розробки системи оцінювання та безпосередньо в процесі оцінювання студентської успішності. Керуючись власним досвідом викладацької та адміністративної роботи, пов'язаної з організацією навчального процесу, можемо виділити наступні принципи оцінювання якості навчальної роботи студентів:

1. Принцип простоти.

Принцип простоти передбачає використання максимально простої методики формування підсумкового балу поточно-модульної успішності студента, без використання складних розрахунків, переведень оцінки, розрахунку середнього балу і т.д. Присвоєння кожному завданню відповідної ваги, яка вимірюється в кількості балів, залежно від складності та обсягу роботи та просте сумування цих балів, дозволить студенту чітко розуміти за що і як він може отримати оцінку. Такий же підхід може бути використаний і при оцінюванні модульних контрольних робіт.

2. Принцип рівнонапруженості.

Принцип рівнонапруженості передбачає розподіл навантаження для студентів таким чином, щоб надати можливість студентам ритмічно працюючи протягом семестру (не концентруючи 90 % завдань на кінець семестру) без перенавантажень набрати відповідну кількість балів.

3. Принцип вмотивованості.

Реалізація принципу вмотивованості передбачає надання адекватної оцінки роботи студентів залежно від складності та обсягу роботи у вигляді відповідної кількості балів. Крім того, вимоги до студентів у межах системи оцінювання знань мають орієнтуватись на середнього студента, оскільки завищення вимог може призвести для недосяжності високих результатів для переважної більшості студентів і, як наслідок, втрату ними мотивації до роботи.

4. Принцип відкритості.

Принцип відкритості реалізується в межах двох напрямів. По-перше, це доведення до студентів результатів їх успішності та, у випадку необхідності, роз'яснення недоліків та сутності помилок; по-друге, доведення студентам викладачем графіку навчального процесу з відповідної дисципліни, що може реалізовуватись за допомогою регламенту семінарських занять, що дозволить студентам планувати свою роботу з певної дисципліни протягом семестру.

5. Принцип різноманітності.

При визначенні видів робіт та визначенні змісту завдань з поточно-модульного та екзаменаційного контролю, на наш погляд, необхідно використовувати максимально широкий спектр робіт, щоб дозволило розкрити різноманітні здібності студентів та відповідно сформувані у них широкий набір професійних компетенцій.

Не претендуючи на повноту та досконалість даного переліку, вважаємо, що дотримання зазначених принципів у процесі розробки завдань для оцінки успішності студентів та під час безпосереднього оцінювання, буде сприяти підвищенню відкритості, прозорості та об'єктивності оцінювання результатів роботи студентів.

Гордієнко В. М., старш. викл.,
кафедра стратегії підприємств

ПОБУДОВА СИСТЕМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

Розвиток процесів глобальної інформатизації пов'язується, насамперед, із введенням в освітнє середовище інноваційних технологій, в основу яких покладені цілісні моделі навчально-виховного процесу, засновані на діалектичній єдності методології та засобів їх здійснення.

Інновацією в сфері освітньої діяльності будемо називати нововведення, що поліпшує хід і результати навчально-виховного процесу. Основу і зміст інноваційних освітніх процесів становить інноваційна діяльність, сутність якої полягає у внесенні новотворень у традиційну систему навчання. Прагнення постійно оптимізувати навчально-виховний процес зумовило появу нових і вдосконалення використовуваних раніше педагогічних технологій різних рівнів і цільової спрямованості.